

آیت الله جوادی آملی: جزای روزه دار لقای حق است/اگر خودمان را ارزان فروختیم ضرر کرده‌ایم

آیت الله جوادی آملی گفت: حیف است انسان به خودش و به غیر خداوبه هرآنچه که متغیر است دل ببندد زیرا هر چه غیر خداست در معرض زوال و تغییر است و نمی‌تواند جزای انسان باشد جزای روزه‌دار لقای حق است.

آیت الله جوادی آملی گفت: حیف است انسان به خودش و به غیر خداوبه هرآنچه که متغیر است دل ببندد زیرا هر چه غیر خداست در معرض زوال و تغییر است و نمی‌تواند جزای انسان باشد جزای روزه‌دار لقای حق است.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله جوادی آملی در کتاب حکمت عبادات خود به بیان نقش روزه در تحصیل درجات تقوا پرداخته و لقای حق را جزای روزه داران بیان می‌دارند.

وی با بیان اینکه روزه برای این است که انسان به تقوا برسد، مرقوم داشت: روزه برای این است که انسان به تقوا برسد: «لعلکم تتقون» (۱). و انسان باتقوا دو درجه دارد: یکی همان بهشتی که در آن نعمتهای فراوان موجود است: «إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ» (۲) و این برای لذا اید ظاهری است. یکی هم مقام عنداللهی شدن است «فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ عِنْدَ مُلِكٍ مُّقْتَدِرٍ» (۳) در این مرحله دیگر سخن از سب و گلابی نیست. چون جنت و نهر، مأکولات و مشروبات از آن جسم و بدن اوست اما لقای حق برای روح اوست. این سر و باطن روزه است. امام صادق (ع) فرمود: «لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ، فَرْحَةٌ عِنْدَ إِفْطَارِهِ وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ اللَّهِ» (۴) روزه‌دار دو وقت خوشحال است؛ یکی هنگام افطار و دیگری هنگام ملاقات با پروردگار. و در جای دیگر می‌فرماید: «لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ حِينَ يَفْطُرُ وَحِينَ يَلْقَى رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ» (۵). روزه‌دار در بعضی دعاها از خداوند، جمال تام می‌خواهد: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٍ» (۶).

لقای حق، جزای روزه دار

آیت الله جوادی آملی ادامه می‌دهد: نظامی گنجوی شاعر معروف در تبیین عشق مجازی و حقیقی، می‌گوید: در پایان امر که لیلی مریض شد به مادرش وصیت کرده گفت: مادر پیام مرا به مجنون برسان و به او بگو: اگر خواستی به کسی علاقه‌مند شوی، به موجودی که با یک تب از بین می‌رود دل نبند. حیف است که انسان به خودش و به غیر خدا و به هر آنچه که متغیر است، دل ببندد؛ زیرا هر چه غیر خداست، در معرض زوال و تغییر است و نمی‌تواند جزای انسان باشد؛ جزای روزه‌دار، لقای حق است. به ما گفته‌اند، جمال مطلق را در سحرهای ماه مبارک رمضان، بخواهید و به گوش دادن بسنده نکنید، زیرا گوش دادن غیر از خواستن است. چه مقام بلندی برای انسان میسر بود که به ما گفته‌اند: بگویید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَثْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ» این ادعیه را در ماه مبارک رمضان به ما آموختند برای اینکه انسان روزه‌دار، لایق چنین سخن گفتن است و این دهان می‌تواند بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٍ» (۷).

وی یادآور می‌شود: سخن از حور و غلمان، سب و گلابی و جئات و نهر نیست؛ بلکه سخن از کمالات معنوی است و این مقام برای انسان وجود دارد، اگر این مقامات برای ما نبود، دستور خواندن این دعاها را نمی‌دادند. پس می‌شود به آن مقام رسید؛ چون می‌توان روزه مستحبی گرفت و افطاری خود را به یک غیر مسلمان اسیر داد. اگر انسان روزه مستحبی بگیرد و محصول دستاس خود را به صورت نان در بیاورد و به اسیر بدهد و بگوید «إِنَّمَا تُطْعَمُكُمْ لُوحَهُ اللَّهِ» (۸) چرا که «فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتُحْمَ وَجْهَ اللَّهِ» (۹) این ممکن است. اگر خدمتگزار خاندان عصمت، یعنی فضه خادمه در کار اطعام حضور دارد معلوم می‌شود ما هم می‌توانیم به این مقام برسیم و اگر خودمان را ارزان فروختیم ضرر کرده‌ایم.

پاورقی:

۱. سوره بقره، آیه ۱۸۳.
۲. سوره قمر، آیه ۵۴.
۳. سوره قمر، آیه ۵۵.
۴. وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۰۳.
۵. روضة المتقین، ج ۳، ص ۲۲۶؛ وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۰۰.
۶. مفاتیح الجنان، دعای سحر.
۷. همان.
۸. سوره دهر، آیه ۹.
۹. سوره بقره، آیه ۱۱۵.